

عنوان مقاله:

غذای حلال و طیب در روایات ائمه معصومین علیهم السلام

محل انتشار:

همایش بین المللی غذای طیب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حسین زمانی خادمانلو - استادیار، گروه طراحی ماشینآلات مواد غذایی، موسسه پژوهشی علوم و صنایع غذایی، مشهد، ایران؛ موسسه کیفیترصدی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: کنترل ایمنی و کیفیت غذا، حفظ ویژگیهای مطلوب ماده غذایی در مراحل تولید، حملونقل، فرآوری، بستهبندی و توزیع را بیمه میکند که این امر منجر به ارتقا رژیمهای غذایی سالم، کاهش ضایعات اقتصادی و تشویق تجارت منطقه ای و بین المللی غذا میشود. انسان سالم، محور توسعه و غذا، مهمترین عامل در سلامتی انسانها میباشد، بنابراین از آغاز مدنیت جوامع، حاکمان توجه زیادی به سلامت مواد غذایی داشتند. در هیچ دینی به اندازه اسلام به تغذیه و چگونگی آن توجه نشده است. از نظر قرآن و روایات، ماده غذایی زمانی حلال و طیب است که از جمیع جهات مادی و معنوی، پاک و خالص و عاری از آلودگی باشد. هدف از این مطالعه بررسی کاربردهای واژه طیب و حلال در روایات ائمه معصوم علیهم السلام و در ارتباط با غذا و تغذیه است. مواد و روشها: در این مطالعه با استفاده نرم افزار نورالانوار ۲ روایات مرتبط با طیب استخراج و مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت یافته ها و نتیجه گیری: بررسی روایات ائمه معصومین علیهمالسلام نشان میدهد که واژه طیب در زمینه های مختلفی از جمله خوشمجلس، خوشبرخورد، خوش خلق، بوی خوش، نسل پاک، جایگاه نیکو، راه مستقیم، زندگی خوش، خوشنامی و پاکی اصل و اصالت بهکار رفته است. در زمینه غذا، تغذیه و مواد غذایی نیز مضامینی مانند گندم، انجیر، رطب، پرندگان و ... بهعنوان غذای طیب، لزوم سفر برای دستیابی به طعام طیب، خرید و فروش غذای طیب، فرد صالح به عنوان صاحب غذای طیب، طعام طیب به عنوان طعام زکات پرداخت شده و سبب اقامه نماز مطرح شده است. همچنین در روایات آمده است: طلب روزی حلال را فرو مگذار که روزی حلال تو را در دینداری کمک میکند.

کلمات کلیدی:

طیب، حلال، روایات، ائمه معصوم، غذا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578942>

